Перед зорями в люту непогоду
Розігралася душа молодецька.
Імив за керму та й чухнув на воду,
На буйне море, гей, кров молодецька.
А море бистре, гей, носить собою,
Кипить і б’ється, аж страх ся здуває,
Волня на волню зводиться горою,
Пре сила силу, плавця затопляє.